

سفر نیمه تمام عباس به ریاض

محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین که به عربستان سفر کرده است، در پی تجاوزهای رژیم صهیونیستی به شمال کرانه باختری سفر خود را نیمه تمام گذاشت و به سرزمین های اشغالی فلسطین بازگشت. خبرگزاری رسمی عربستان سعودی (واس) گزارش داد که محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی با محمود عباس، رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین در ریاض درباره تشدید تنش نظامی در غزه گفتگو کرده است. محمد بن سلمان در دیدار با رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین بر ضرورت تداوم تلاش ها با طرف های بین المللی و منطقه ای برای توقف تشدید تنش ها تأکید کرده است. ولیعهد عربستان گفته است که کشورش در کنار مردم فلسطین برای دستیابی به حقوق مشروع آنها و دستیابی به صلح عادلانه است. رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین تصمیم داشت به نوار غزه سفر کند، اما این سفر به علت مخالفت تل آویو لغو شد. به نظر می رسد که رئیس تشکیلات خودگردان فلسطین فعلاً سفرش را به نوار غزه که چند روز قبل وعده آن را داده بود، لغو کرد.

مخالفت پنتاگون با درخواست زلنسکی

پنتاگون درخواست زلنسکی در ارتباط با استفاده از تسلیحات آمریکایی برای حمله به عمق خاک روسیه را رد کرد. در حالی که ولودیمیر زلنسکی، رئیس جمهور اوکراین بارها خواستار استفاده نامحدود از موشک های عرضه شده توسط آمریکا به عمق خاک روسیه شده است، این درخواست با دیگر از سوی پنتاگون رد شد. به گزارش راشاتودی، وزارت دفاع آمریکا اعلام کرده است که سیاست واشنگتن در مورد استفاده کی یف از تسلیحات آمریکایی علیه روسیه و در خاک این کشور بدون تغییر باقی مانده است. این در حالی است که زلنسکی خواستار رفع تمامی محدودیت های سخت افزاری غرب برای تداوم عملیات جنگی اش در خاک روسیه شده است. آمریکا این محدودیت ها را از آن جهت برای اوکراین گذاشته است تا ادعا کند، به رغم ارسال میلیاردها دلار اسلحه، مهمات، تجهیزات و پول نقد به کی یف مستقیماً در درگیری های میان این کشور با روسیه دخالت نکرده است.

مناظره ترامپ و هریس در ماه سپتامبر

دونالد ترامپ، رئیس جمهور پیشین ایالات متحده و نامزد کنونی جمهوری خواهان از مناظره با کامالا هریس، رقیب دموکرات خود در تاریخ ۱۰ سپتامبر (۲۰ شهریور) در شبکه «ای بی سی» خبر داد. نامزد جمهوری خواه در پست خود در شبکه اجتماعی «تروث سوشال» اعلام کرده است که قوانین مناظره او با هریس، مشابه قوانین مناظره با بایدن خواهد بود و بدین ترتیب میکروفون ها در هنگام صحبت نامزد مقابل، قطع خواهد شد. خاموش یا روشن بودن میکروفون ها از مهمترین منازعات سندهای انتخاباتی دوناورد به شمار می رفت و در نهایت هر دو بر سر قوانینی مشابه مناظره قبلی ترامپ با بایدن به توافق رسیدند. کارزار انتخاباتی هریس پیش از این خواستار فعال بودن میکروفون های هر دو نامزد در طول این مناظره شده بود. علاوه بر قطع شدن صدای میکروفون ها، سوالات از قبل در اختیار نامزدها قرار نخواهد گرفت و همچنین آن ها حق ندارند که با خود نشان، یادداشتی به همراه داشته باشند.

نخست وزیر را انتخاب کنند. آبی احمد که برای تحکیم قدرت خود مصمم بود، علیه این رهبران خیزش کند، برخی را به حاشیه راند، دیگران را زندانی کرد و برای مقابله با چریک های جبهه آزادی بخش او رومو از سرکوب نظامی استفاده کرد. در نتیجه با اینکه بسیاری از الیت او رومو بزرگترین حامیان قدرتمند امروز آبی احمد هستند، درگیری در بسیاری از مناطق او رومیا ادامه دارد.

ویرانی واقعی را دوام جنگ آبی احمد رقم زد. تحریک های متحد جدیدش، ایسایاس افوکی، دیکتاتور کشور همسایه و اولین رئیس جمهور کشور اریتره، باعث شد آبی احمد با جبهه آزادی بخش خلق تیگری وارد درگیری شود که پیشتر حزب غالب در EPRDF بود. جبهه آزادی بخش خلق تیگری به نوبه خود با برگزاری انتخابات منطقه ای و انکار مشروعیت دولت آبی احمد، پیشروی های خود را افزایش داد اما در نوامبر سال ۲۰۲۰ برای حمله نظامی مشترک از سوی نیروهای فدرال و اریتره ای که آدیس آبابا تلویحاً آن را «عملیات اجرای قانون» خطاب می کرد، آمادگی لازم را نداشت.

در بحبوحه قتل عام، غارت و گرسنگی، تیگری نیروی دفاعی گسترده ای را تشکیل داد که نیروهای ارتش اشغالگر را بیرون راند و به سمت جنوب حرکت کرد که حتی پایتخت را هم تهدید می کرد. در اواسط جنگ در جولای ۲۰۲۱ تحقیقات کمیته بین المللی بررسی قحطی نشان داد بدون آتش بس و کمک های فوری در مقیاس بزرگ، تیگری در قحطی فرو می رود. واکنش دولت با این حال انکار بحران گرسنگی و هدایت کمک های غذایی برای اهداف دیگر بود.

نقش امارات

در بحبوحه مشکلات فزاینده اتیوپی، آدیس آبابا، پایتخت این کشور ظاهر عادی خود را حفظ می کرد. به رغم بحران اقتصادی، آبی در پروژه هایی سرمایه گذاری می کرد که وضع و ظاهر خوبی را نشان می دادند، از جمله یک کاخ ملی جدید که هزینه آن ۱۰ میلیارد دلار برآورد شده است. زمانی که نمایندگان پارلمان درباره این هزینه ها اورا تحت فشار قرار دادند، نخست وزیر اصرار داشت که این بودجه را به طور خصوصی جمع آوری کرده است. در حقیقت، منبع احتمالی این بودجه یک قدرت خارجی است که در حمایت از حکومت آبی احمد اعطا شده: امارات متحده عربی.

از زمانی که آبی احمد روی کار آمد، حمایت های شدید امارات متحده عربی از دولت او برای تأمین منافع ژئوپلیتیک خود آغاز شد. هدف ابوظبلی تبدیل شدن به قدرت غالب در حوزه دریای سرخ است؛ حوزه استراتژیک و ناپایدار بین مدیترانه و اقیانوس هند که شاخ آفریقا و شبه جزیره عربستان را شامل می شود. امارات از قدرت مالی خود استفاده می کند تا حمایت گروه های نظامی را در لیبی، سودان و جنوب یمن و همچنین دولت هایی مانند چاد و سودان جنوبی به دست آورد. امارات همچنین به عنوان عضو جدید بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی)، موقعیت خود را به عنوان دلال معاملات جهانی در نفت و طلا تثبیت کرد و برای تبدیل شدن به قدرت پیشرو در دریای سرخ رقابت شدیدی با همسایه خود، عربستان سعودی دارد. در کنار مصر و سودان، اتیوپی به جایزه بزرگی در این رقابت تبدیل شده است.

امارات اتیوپی را به مشتری خود تبدیل کرده و در تأمین بدترین غرایز نخست وزیر آبی احمد نقش داشته است. جیب های عمیق اماراتی ها و تمایل آنها به پیشروی سریع بدون توجه به عواقب آن، جسارت و جاه طلبی های آبی احمد را تشویق کرده است. محور اصلی آرزوهای نخست وزیر برای بازگرداندن عظمت اتیوپی، بازپس گیری دسترسی به دریاست که این کشور با استقلال اریتره در ۳۰ سال پیش از دست داد. استراتژی EPRDF سرمایه گذاری در زیرساخت های حمل و نقل بود که اتیوپی را به همسایگانش متصل و تجارت را تسهیل می کرد. برای آبی احمد با این حال فاکتور پرستیژ مهم تر است و او می خواهد نیروی دریایی بسازد. آتش بس در جنگ تیگری زمانی که آبی احمد تهدیدهای جدیدی را علیه اریتره، آغاز کرد، به سختی انجام شد.

جاه طلبی های آبی و اتحاد او با امارات عصر خطرناک جدیدی را از جنگ نیابتی و بی ثباتی در سراسر شاخ آفریقا آغاز کرده است. در ماه های اخیر، مصر، ایران و ترکیه برای تضعیف نفوذ امارات تسلیحات خود را به این منطقه فرستاده اند. بن بست میان آدیس آبابا و موگادیشو می تواند به جنگ افروزی بزرگتر تبدیل شود. همین حالا هم تنظیمات امنیتی سومالی را به خطر انداخته است چون نیروهای اتیوپی زیر پرچم اتحادیه آفریقا خدمت می کنند. اگر نیروهای اتیوپی از اتحادیه آفریقا تعلیق یا اخراج شوند، شبه نظامیان الشباب سومالی ذینفع خواهند بود و می توانند موگادیشو را تهدید کنند.

علمی و حسن می نویسند، جنگ ویرانگر است. درگیری بین کشورهای مجهز به سلاح، جوامع قومی، گروه های مذهبی و حامیان بین المللی، خون ریزی و بحران در هر دو کشور سومالی و اتیوپی را در پی خواهد داشت. سومالی به تازگی از سه دهه جنگ داخلی در حال بازیابی است و نمی تواند در این درگیری وارد شود. در داخل مرزهای اتیوپی هم درگیری های مختلفی در تیگری، امهارا و اورومیا در حال وقوع است. اتیوپی همچنین شاهد درگیری هایی در مرزهای سودان و اریتره است. جنگ های دیگر در سایر جبهه ها که هزاران کیلومتر را دربر می گیرد می تواند سقوط این کشور را در پی داشته باشد.

این منطقه که هم اکنون تحت تاثیر جنگ سودان قرار گرفته، بی ثبات تر هم خواهد شد. این درگیری می تواند کشورهای دریای سرخ مانند عربستان سعودی، مصر، یمن، سودان، جیبوتی و اریتره را وارد کند. آمریکا، چین و برخی از کشورهای اروپایی هم اکنون در دریای سرخ حضور نظامی دارند؛ کشورهایی مثل ترکیه، ایران، اسرئیل و روسیه هم اخیراً وارد معرکه شده اند. این منطقه به سرعت می تواند به میدان جنگ خطرناکی برای قدرت های منطقه ای و جهانی تبدیل شود.

می آمد، فوراً برنامه گنج کننده ای از اصلاحات پرسروصدایی را آغاز کرد. او هم از سوی شهروندان اتیوپی که از روش های اقتدارگرایانه EPRDF متنفر بودند و هم از سوی کشورهای خارجی که پس از خصوصی سازی شرکت های ارتباطی دولتی و بانکداری به دنبال فرصت های تجاری در این منطقه بودند مورد حمایت قرار گرفت. او در صحن بین المللی هم مورد ستایش قرار گرفت که از همه مهمتر، می توان به جایزه نوبل صلح در سال ۲۰۱۹، برای معاهده امنیتی که رسماً به جنگ با اریتره پایان داد، اشاره کرد. اما خیلی زود آشکار شد آنهایی که او را تحسین می کردند او را به خوبی نشناخته بودند. در دوران رژیم گذشته، مناطق مختلف اتیوپی توسط دولت پر قدرت آدیس آبابا، پایتخت اتیوپی، با یک فرمول فدرال اداره می شد هدف آن حفظ یکپارچگی قومی پیچیده در کشور بود. دولت با این سیستم فدرال در برنامه ریزی مشترک با EPRDF، ائتلاف نیروهای اپوزیسیون منگستو و جبهه آزادی بخش او رومو که نماینده بزرگترین گروه قومی کشور یا به گفته اتیوپیایی ها «مالتا و ملیت ها» بود را شکست داد و یک چهارم قرن از ثبات را تضمین کرد. اما این رویکرد همیشه محدودیت هایی داشته است. همانطور که اتیوپی از جامعه کشاورزی به اقتصاد سرمایه گذاری به سرعت در حال رشد در دوره هزاره جدید در حال گذار بود، مرزهای قومی گاهی با رشد شهرها و با جنبش های محیط کاری سیار افزایش پیدا کرد. تنش های داخل گروهی جدیدی ظهور پیدا کردند. در ابتدا، آبی احمد وعده داد این شکافها را کاهش دهد اما سپس به استراتژی «تفرقه بینداز و حکومت کن» روی آورد که آن را عمیق تر کرد.

آبی احمد به رغم پیشینه او رومویی خود، اولین جنگ را با قوم او رومو آغاز کرد که جنبش جوانان آنها سلف بدشانس او، نخست وزیر هایلیم مریم دسالین را سرنگون کرده بود. از آنجایی که هیچ کدام از رهبران جنبش او رومو عضو پارلمان نبودند، زمانی که جایگاه نخست وزیر به طور ناگهانی خالی شد، نمی توانستند

از زمانی که آبی احمد روی کار آمد، حمایت های شدید امارات متحده عربی از دولت او برای تأمین منافع ژئوپلیتیک خود آغاز شد. هدف ابوظبلی تبدیل شدن به قدرت غالب در حوزه دریای سرخ است؛ حوزه استراتژیک و ناپایدار بین مدیترانه و اقیانوس هند که شاخ آفریقا و شبه جزیره عربستان را شامل می شود. امارات از قدرت مالی خود استفاده می کند تا حمایت گروه های نظامی را در لیبی، سودان و جنوب یمن و همچنین دولت هایی مانند چاد و سودان جنوبی به دست آورد. امارات همچنین به عنوان عضو جدید بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی)، موقعیت خود را به عنوان دلال معاملات جهانی در نفت و طلا تثبیت کرد و برای تبدیل شدن به قدرت پیشرو در دریای سرخ رقابت شدیدی با همسایه خود، عربستان سعودی دارد. در کنار مصر و سودان، اتیوپی به جایزه بزرگی در این رقابت تبدیل شده است.

امارات اتیوپی را به مشتری خود تبدیل کرده و در تأمین بدترین غرایز نخست وزیر آبی احمد نقش داشته است. جیب های عمیق اماراتی ها و تمایل آنها به پیشروی سریع بدون توجه به عواقب آن، جسارت و جاه طلبی های آبی احمد را تشویق کرده است. محور اصلی آرزوهای نخست وزیر برای بازگرداندن عظمت اتیوپی، بازپس گیری دسترسی به دریاست که این کشور با استقلال اریتره در ۳۰ سال پیش از دست داد. استراتژی EPRDF سرمایه گذاری در زیرساخت های حمل و نقل بود که اتیوپی را به همسایگانش متصل و تجارت را تسهیل می کرد. برای آبی احمد با این حال فاکتور پرستیژ مهم تر است و او می خواهد نیروی دریایی بسازد. آتش بس در جنگ تیگری زمانی که آبی احمد تهدیدهای جدیدی را علیه اریتره، آغاز کرد، به سختی انجام شد.

جاه طلبی های آبی و اتحاد او با امارات عصر خطرناک جدیدی را از جنگ نیابتی و بی ثباتی در سراسر شاخ آفریقا آغاز کرده است. در ماه های اخیر، مصر، ایران و ترکیه برای تضعیف نفوذ امارات تسلیحات خود را به این منطقه فرستاده اند. بن بست میان آدیس آبابا و موگادیشو می تواند به جنگ افروزی بزرگتر تبدیل شود. همین حالا هم تنظیمات امنیتی سومالی را به خطر انداخته است چون نیروهای اتیوپی زیر پرچم اتحادیه آفریقا خدمت می کنند. اگر نیروهای اتیوپی از اتحادیه آفریقا تعلیق یا اخراج شوند، شبه نظامیان الشباب سومالی ذینفع خواهند بود و می توانند موگادیشو را تهدید کنند.

علمی و حسن می نویسند، جنگ ویرانگر است. درگیری بین کشورهای مجهز به سلاح، جوامع قومی، گروه های مذهبی و حامیان بین المللی، خون ریزی و بحران در هر دو کشور سومالی و اتیوپی را در پی خواهد داشت. سومالی به تازگی از سه دهه جنگ داخلی در حال بازیابی است و نمی تواند در این درگیری وارد شود. در داخل مرزهای اتیوپی هم درگیری های مختلفی در تیگری، امهارا و اورومیا در حال وقوع است. اتیوپی همچنین شاهد درگیری هایی در مرزهای سودان و اریتره است. جنگ های دیگر در سایر جبهه ها که هزاران کیلومتر را دربر می گیرد می تواند سقوط این کشور را در پی داشته باشد.

این منطقه که هم اکنون تحت تاثیر جنگ سودان قرار گرفته، بی ثبات تر هم خواهد شد. این درگیری می تواند کشورهای دریای سرخ مانند عربستان سعودی، مصر، یمن، سودان، جیبوتی و اریتره را وارد کند. آمریکا، چین و برخی از کشورهای اروپایی هم اکنون در دریای سرخ حضور نظامی دارند؛ کشورهایی مثل ترکیه، ایران، اسرئیل و روسیه هم اخیراً وارد معرکه شده اند. این منطقه به سرعت می تواند به میدان جنگ خطرناکی برای قدرت های منطقه ای و جهانی تبدیل شود.

از زمانی که آبی احمد روی کار آمد، حمایت های شدید امارات متحده عربی از دولت او برای تأمین منافع ژئوپلیتیک خود آغاز شد. هدف ابوظبلی تبدیل شدن به قدرت غالب در حوزه دریای سرخ است؛ حوزه استراتژیک و ناپایدار بین مدیترانه و اقیانوس هند که شاخ آفریقا و شبه جزیره عربستان را شامل می شود. امارات از قدرت مالی خود استفاده می کند تا حمایت گروه های نظامی را در لیبی، سودان و جنوب یمن و همچنین دولت هایی مانند چاد و سودان جنوبی به دست آورد. امارات همچنین به عنوان عضو جدید بریکس (برزیل، روسیه، هند، چین و آفریقای جنوبی)، موقعیت خود را به عنوان دلال معاملات جهانی در نفت و طلا تثبیت کرد و برای تبدیل شدن به قدرت پیشرو در دریای سرخ رقابت شدیدی با همسایه خود، عربستان سعودی دارد. در کنار مصر و سودان، اتیوپی به جایزه بزرگی در این رقابت تبدیل شده است.

اتحاد جماهیر شوروی دریافت کرد به او اجازه داد تا بزرگترین ارتش را در آفریقای جنوب صحرا تشکیل دهد. او تنها کاری که کرد این بود که جنگ با چندین گروه مسلح را به تاخیر انداخت که باعث شد ائتلافات تاکتیکی را با قدرت های خارجی ایجاد کند. نتیجه آن ویرانی و گرسنگی در اتیوپی و کشورهای همسایه بود که منجر به نابودی سومالی و بحرانی بلندمدت در سودان شد. فروپاشی شوروی حامی منگستو بود که این دوران را به پایان رساند که اتیوپی هم دچار فروپاشی شد. اریتره استقلال خود را با استفاده از زور و سلاح در سال ۱۹۹۱ به دست آورد و دو سال بعد فراندومی را برگزار کرد. در عوض، دورانی که از سال های ۱۹۹۰ تا اواخر ۲۰۱۰ طول کشید، زمانی که رهبری اتیوپی را ائتلافی موسوم به «جبهه دموکراتیک انقلابی خلق اتیوپی» یا EPRDF برعهده گرفت، دوران ثبات نسبی و رشد این کشور رقم خورد. انتقادهای بسیاری از حکومت ۲۷ ساله این جبهه وجود دارد. در خلاف نام آن، هر چیزی بود جز دموکراتیک. با اینکه EPRDF وضعیت «نه جنگ، نه صلح» را حفظ کرد درگیری با اریتره حل نشده باقی ماند.

با این وجود، استفاده از رویکرد توسعه اقتدارگرایانه با الگوبرداری از کره جنوبی و تایوان، جبهه دموکراتیک انقلابی خلق اتیوپی شهرت این کشور را به عنوان سرزمین گرسنگی و درگیری تغییر داد و در عوض، به کشوری تبدیل شد که در میان همسایگانش ثبات سیاسی و قابلیت رهبری در شاخ آفریقا را داشت، به سنگری علیه افراط گرایی و بی ثباتی و با مشارکت سازمان ملل و اتحادیه آفریقا به یک شریک بین المللی بزرگ در معماری جدید صلح و امنیت تبدیل شد. با این حال بخش بزرگی از این پیشرفت ۶ سال پس از آنکه آبی احمد در سال ۲۰۱۸ نخست وزیر شد، از بین رفت.

نوهم آبی احمد

در ابتدا، رسیدن آبی احمد به قدرت به نظر وعده بزرگی را به همراه داشت. رهبر جدید که از بزرگترین رهبران قومی اتیوپی، قوم او رومو،

س از آن نمی گوید

عدن خطر بزرگی برای جهان است

